अलिखत् स महादेवीं योगनन्दं च तं पटे,
जीवति स्म च तच्चित्रं वाक्चेष्टारहितं तु अभूत् । 29
तं च चित्रकरं राजा तुष्टो वित्तैरु अपूरयत्,
तं च वासगृहे चित्रपटं भित्तावु अकारयत् । 30
एकदा च प्रविष्टस्य वासके तत्र सा मम
अपूर्णलक्षणा देवी प्रतिभाति स्म चित्रगा । 31
लक्षणान्तरसंबन्धाद् अभ्यूह्य प्रतिभावशात्
अथ 'अकार्षम् अहं तस्यास् तिलकं मेखलापदे । 32
संपूर्णलक्षणां तेन कृत्वा 'एनां गतवान् अहं;
प्रविष्टो योगनन्दो ऽथ तिलकं तं व्यलोकयत् । 33
केन 'अयं रचितो ऽत्र 'इति सो ऽपृच्छच् च महत्तरान्,
ते च न्यवेदयंस् तस्मै कर्तारं तिलकस्य मां । 34
देव्या गुप्तप्रदेशस्थम् इमं न 'अन्यो मया विना
वेत्ति, तज् ज्ञातवान् एवम् असौ वररुचिः कथं । 35
छन्नः कृतो ऽमुना नूनं मम 'अन्तःपुरविप्लवः,
दृष्टवान् अत एव 'अयं स्त्रीरूपांस् तत्र तान् नरान् । 36
इति संचिन्तयामास योगनन्दः क्रुधा ज्वलन्,
जायन्ते वत मूढानां संवादा अपि तादृशाः । 37
ततः स्वैरं समाहूय शकटालम् समादिशत्,
त्वया वररुचिरु बध्यो देवीविध्वंसनाद् इति । 38

Digitized by Google